

ΕΤΟΣ 53ον

17 Ἀπριλίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (2707)

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«...ἐαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ»

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὸ σημερινό Ἀνάγνωσμα κάνει λόγο γιὰ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ποῦ μᾶς καθαρίζει τὴ συνειδηση ἀπὸ τὰ νεκρά ἔργα τοῦ νόμου καὶ μᾶς κάνει νὰ ἠταρεύουμε σωστά τὸ ζωντανό Θεό (Ἑβρ. 9, 14). Ὅλες οἱ εὐεργεσίες ποῦ καρπωθήκαμε ἀπὸ τὸ Χριστὸ ξεκινοῦν ἀπὸ τὴν προσφορά τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων· «ἐαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ» (ὁ.π.). Ἔσ δοῦμε αὐτὴ τὴν προσφορά τοῦ Κυρίου μας.

Ἡ προσφορά τοῦ Χριστοῦ

Τὸ τιμώτατο πάθος τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ἀγάπης του γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ Χριστὸς «ἐκὼν καὶ οὐ κατὰ χρέος» πέθανε γιὰ τὴν ἐλευθερία τῶν πεπεδημένων ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅπως λέγει ὁ Ἰωσήφ ὁ Βρυένιος. Ἀναλογιζόμενοι τὰ ποικίλα πάθη καὶ τοὺς πειρασμούς τοῦ Κυρίου, ὅπως π.χ. τὸ σταυρικό μαρτύριο, τὴν κατάστιξη τοῦ σώματός του ἀπὸ τοὺς ἥλους, τοὺς μώλωπες, τὸ στέφανο καὶ τὰ κτυπήματα, δοξάζουμε τὴ μεγάλη του μακροθυμία καὶ ἀγαθότητα. Φρικτὰ εἶναι τὰ σωματικά πάθη τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Πατέρες ὁμως τῆς Ἐκκλησίας μᾶς τονίζουν καὶ μιὰν ἄλλη πηλευρά τῆς ὀδύνης τοῦ Κυρίου. Τὰ ψυχικά ἄλλα ποῦ ἐνιωθε, ἀπὸ τὴ στάση πολλῶν ἀνθρώπων. Ἐνδεικτικά μποροῦμε νὰ ἀναφέρουμε τὴ μοναξιά, τὴ μὴ παραδοχή του ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς δικούς του, τὴν ἀμφισβήτησή του ὡς Μεσσία κ.ἄ.

Ἡ ἐκουσιότητα τῆς προσφορᾶς τοῦ Χριστοῦ

Ἡ προσφορά τοῦ πάθους τοῦ Κυρίου μας ἦταν ἐκούσια. Ἦθελε ὁ Χριστὸς νὰ θυσιασθεῖ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἔνα σημάδι πὼς τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἐκούσιο, εἶναι πὼς πολλὲς φορὲς ἔλεγε φανερά πὼς ὁ σκοπὸς ποῦ ἐνσάρκωθηκε, ἦταν νὰ σταυρωθεῖ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος του εἶχε πεῖ· «Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραι. Καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. θ' 11-14)

Λύτρωση διά τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ

Ἀδελφοί, Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἶμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου **ἐαντὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ**, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεῖν Θεῷ ζῶντι;

ώρας ταύτης; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην» (Ἰω. 12, 27). Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ κεφάλαιο τῆς ἐλπίδος μας. Ἐνῶ ὁ ἴδιος εἶναι ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, θεληματικὰ βαδίζει στό θάνατο «ἵνα οἱ πάντες ζήσωμεν ἐν αὐτῷ» (Κύριλλος Ἀλεξανδρείας), γιὰ νὰ ζήσουμε αἰώνια ὅλοι μας μαζί Του. Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ ἔγινε τὸ σπέρμα τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Ἐπίσης ὅταν ὁ Πέτρος τὸν προέτρεψε νὰ μὴ σταυρωθεῖ, τὸν ἤλεγξε αὐστηρά καὶ τοῦ εἶπε· «Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· σκάνδαλόν μου εἶ, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων» (Ματθ. 16, 23). Μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ ὁ Πέτρος γινόταν ἐμπόδιο στό σχέδιο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς τὸν ὀνομάζει Σατανᾶ.

Τὰ εὐεργετικά ἀποτελέσματα τῆς θουσίας τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Χριστὸς δίνει τὸν ἑαυτὸ του ὄχι μόνο «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν», ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μᾶς δοξάσει· ὄχι μονάχα χάριν τῆς ἁμαρτωλῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ καὶ χάριν τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ τὴν καθαρῶσει καὶ νὰ τὴν καθαγιάσει καὶ νὰ τὴν καταστήσει ἁγία, ἔνδοξη καὶ ἄσπιλη. Τὸ ὅτι ὁ Κύριος «ἐκὼν καὶ οὐ κατὰ χρέος» ἔρχεται νὰ σταυρωθεῖ, αὐτὸ δείχνει καὶ τὴ μεγάλη ἀγάπη ποῦ ἔτρεφε ὡς δημιουργὸς γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γένος. Ἦλθε χωρὶς νὰ τοῦ τὸ ζητήσει κανένας καὶ ἔγινε ἀνθρώπος ἀπὸ ὑπερβολικὴ ἀγαθότητα. Δίδαξε, θαυματούργησε, πλησίασε τοὺς ἀνθρώπους μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς ἀποσπάσει ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ ἀντιδίκου διαβόλου. Ἔρχεται στό Σταυρικὸ θάνατο χωρὶς ὑστεροβουλίες. Δέν περιμένει τίποτε ἀπὸ μᾶς. Μόνο καὶ μόνο νὰ δεῖ τὸ πλάσμα του ποῦ εἶναι τὸ ἀντίγραφό του, νὰ ἀνορθῶνεται καὶ πάλι καὶ νὰ ἀποκτᾷ τὴν παλαιὰ του εὐγένεια. Θουσιάζεται μὲ τὴ θέλησή του χωρὶς ἀνταλλάγματα καὶ ὄρους. Ὁ Κύριος εἶναι ὑπόδειγμα ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης. Ἐκουσίως καὶ χωρὶς νὰ τὸν ἀναγκάζει κανένας πορεύεται τὴν ὁδὸ τοῦ μαρτυρίου του.

Τὸ δικό μας χρέος

Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ συμβαίνει καὶ μὲ μᾶς. Μὲ τὴ θέλησή μας πρέπει νὰ ἀναλαμβάνουμε τὸν πνευματικὸ μας ἀγώνα καὶ τίς πνευματικὲς μας ἀσκήσεις. Νὰ σηκώ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὅταν ἦλθε ὁ Χριστός ὡς ἀρχιερεὺς τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν, ἐμπῆκε διὰ τῆς μεγαλυτέρας καὶ τελειότερας σκηνῆς, ἡ ὁποία δέν εἶναι χειροποίητη, δέν εἶναι δηλαδή ἀπό τόν κόσμον τοῦτον· ἐμπῆκε μιά γιά πάντα εἰς τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων ὄχι μέ αἷμα τράγων καὶ μόσχων ἀλλά μέ τό δικό του αἷμα καί ἐξησφάλισε αἰώνιαν λύτρωσιν. Διότι ἐάν τό αἷμα τράγων καί ταύρων καί τό ράντισμα μέ στάχτην ἀπό δαμάλι, ἀγιάζη τοὺς μολυσμένους, ὅσον ἀφορᾷ τήν ἐξωτερικήν καθαρότητα, πόσον περισσότερον τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος, διὰ τοῦ αἰωνίου Πνεύματος, **προσέφερε τόν ἑαυτόν του ἄμωμον θυσίαν εἰς τόν Θεόν**, θά καθάρισῃ τήν συνείδησίν σας ἀπό νεκρά ἔργα, ὥστε νά λατρεύωμεν τόν ζωντανόν Θεόν;

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σομε τό σταυρό μας ἀγογγύστως, κωρίς ὑστεροβουλήεις, δοξάζοντας τό Θεό καί ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπό Του. Ὁ Χριστός μέ τή θέλησή Του θυσιάζεται γιά μᾶς, γιά νά μᾶς ἀνοίξει τό δρόμο τῆς σωτηρίας. Δέν εἶναι σωστό στόν πνευματικό μας ἀγώνα νά γογγύζουμε καί νά μεμψιμοιροῦμε. Αὐτό δείχνει μιάν ἔλληψη πνευματικῆς ἀρχοντιᾶς. Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐνισχύεται μέ τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ πού τό λαμβάνει στή Θεία Εὐχαριστία καί δίνει στόν πνευματικό ἀγώνα ὅλες τίς δυνάμεις του. Μάλιστα μέ εὐγνώμονα λογισμό ἀγωνίζεται, ἀφοῦ προηγουμένως πιστέψει πῶς συμμετέχει στήν προσφορά τοῦ Χριστοῦ κι αὐτός βαστάζοντας τὰ ποηλοποιήματα τῆς ζωῆς στίγματά Του. Οἱ ἀσθένειες, οἱ ἐσωτερικοί πειρασμοί, ὁ πόλεμος ἐναντίον τῶν παθῶν, οἱ ἐπιθέσεις τοῦ διαβόλου, οἱ συκοφαντίες καί ὅλα τὰ ἄσχημα τοῦ βίου μας, ὅταν ἀγωνιζόμαστε νά τά ἀντιμετωπίσομε, δείχνουν τή συμμετοχή μας στήν προσφορά τοῦ Χριστοῦ. Ἀκόμη καί ἡ προσφορά τῶν καλῶν ἔργων καί τῆς ἀγάπης πρὸς τόν πλησίον, ὅταν τά ἐνεργοῦμε σωστά, δείχνουν τή συμμετοχή μας στό πάθος τοῦ Χριστοῦ. Ἄς προσπαθήσομε νά συμμετάσχουμε στόν ἀγώνα αὐτό, γιά νά σωθοῦμε. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

17 Ἀπριλίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ἐν ἡ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ὁσίας μπρός ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Συμεών ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περσίδος († 344), Ἀγαπητοῦ πάπα Ρώμης († 536),

Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Ἀπριλίου, Τῶν Βαῖων.

Ἀπόστολος: Φιλιπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ΄ 1-18.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ

Η ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ (Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ (Ἐγκόλπιο). Κείμενο - Μετάφραση.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΕΤΑΛΗΨΕΩΣ μετά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου (ἐγκόλπιο, σέ πολυτελή ἔκδοση).

ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΚΕΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΙΣ, τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων (Κατήχηση Μυσταγωγική Δ΄).

Η ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ, Μυστήριο Μυστηρίων (Ἀρχιμ. Χριστοφόρου Σταυροπούλου).

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΥΣΕΒΕΙΑ, Ἐκκλησιασμός, Ἐξομολόγηση, θεία Κοινωνία. Φυλλάδιο (Μητροπ. Θεσσαλονίκης Ἀνθίμου).

Η ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ (Ἀρχιμ. Χριστοφ. Σταυροπούλου).

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ, ὅπως βιώνεται στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Φυλλάδιο (Βασ. Μουστάκη ὕ).

ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΑΤΕΡΙΚΑ – ΑΣΚΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΣΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΜΙΚΡΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ. Πατερικά φιλοκαλικά κείμενα, τόμος Α΄ (Ἀρχιμ. Εὐσεβίου).

ΜΙΚΡΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ. Πατερικά φιλοκαλικά κείμενα, τόμος Β΄ (Εὐαγγ. Γ. Καρακοβούνη).

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ. Εἰσαγωγή, κείμενα, σχόλια (Καθηγ. Ἡλία Μουτσούλα, Κίμ. Παπαχριστόπουλου).

ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ καί ἄλλα κείμενα. Εἰσαγωγή, κείμενα, σχόλια (Καθηγ. Στυλ. Παπαδόπουλου, Βασ. Μουστάκη).

ΜΙΛΑΕΙ Ο ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ. Εἰσαγωγή, κείμενα, σχόλια (Καθηγ. Στυλ. Παπαδόπουλου καί ομάδας θεολόγων).

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΚΑΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ, ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Εἰσαγωγή, κείμενα, σχόλια (Πρωτοπρ. Δημ. Στανιλοάε, Ἰγν. Σακαλῆ).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν δρόμο τοῦ Δήμου Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>